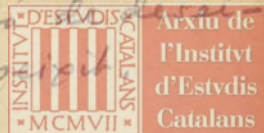

7 [ind. pr. ³ desiax]

de bancs, etc. que el destruyem;
 sortir això d'una empresa
 dificultosa. La seva situació
era anguniosa; però ell se'n
va saber desespirar. L'encàrrec
que li vas fer era difícil de
complir; però ell se n'ha des-
espirat molt bé.

desespirament m. Acció de desespi-
 rar-se; condició de desespirat.

desespirar-se v. pron. Rompre les bones
 relacions que hom té amb algú; despren-
 dre's algú d'alguna cosa. El príncep X
es va desespirar del rei. Això és ben meu,
i no me'n vull desespirar. || Salvar-se al-
 guí dels compromisos, dificultats, entre-

desespirat -ida adj. Que sap desespirar-
 se d'allò que empen, de les dificultats
 en què es troba.